

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordininariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

I. Scholia in Constitutionem Concilii Lateranensis. II. Conservatorias Ecclesiasticas quaest. 130. III. Conservatorum Laicorum materiam, Tribunali viginti duûm virum Leod. adoptatam comprehendens

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agr., 1684**

Quæstio 41. An si autoritate ordinarii interponatur arrestum in rebus
exemptorum, recurrere possint ad conservatorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61908](#)

Denique tertius ille adversus quem executio sententia contra Exemptum latet ortetur, potest etiam lite contestata ac judicio prorogato declinatoriam obsecere ex persona convicti, quam Exemptus proponere noluit aut neglexit, *Innocent. cap. capitulum sancta Crucis, nro. 5. de Rescriptis Rom. sing. 630. & cons. 347. Gall. lib. 1. obs. 73. nro. 11 quod etiam alio in loco ostendi. lib. 2. de Jurisd. ord. in Exempt. quæst. 7. nro. 23*. Et quidem etiam post sententiam adversum quam integra est facultas exemptio de illius militate multis rationibus, quas seorsum exposui lib. 2. quæst. 4. de Jurisd. ord. in exempt. excipiendi. Quia quidem facultas demegari nequit alii, qui ratione quis petitione impetruntur.

Non minus quam alii quibuslibet hereditariis debitoribus, quibus etiam executio conceditur, quamdiu recissoria testamento est in pendentia, *I. quæst. 1. &c. 1. 9. quæst. 18 ff. de acqui. vel amittend. hered. à testamento enim adjudicata ratiocinari posse tradit latè & doctè praeses Everardi, in loco legalibus loco à testamento. ad iudicia.*

QUESTIO XXXI.

An si autoritate ordinaria interponatur arrestum in rebus Exemptorum, recurrere possint ad Conservatorem.

SUMMARIUM.

1. Arrestari non possunt Exempti.	6. Extranei possunt arrestari.
2. Forentur & Exempti equiparantur.	7. Consuetudo in uno ex parificatit, secunda debet ad aliud,
3. Arresta sunt oblique citationes.	8. Jurisdiction in Exemptis est Papæ reservata.
4. Arrestum & citatio ad expurgandum est actus iudicij contentious.	9. Clansula; urbania energia.
5. Extranei non consentiunt esse de territorio.	Z.

Frequens est in usu Forensi hæc questio, contingit enim quotidie, ut & nuper contigit, Tiriū habere condemnatum convictumque Moevium, istumque Tiriū autoritate ordinaria executionem sententia urgere adversus debitores debitoris Moevi libi condemnati, *i. a divo Pie ff. de Re. Jud. inter quos cum plerunque repenantur ii, qui à Jurisdictione ordinaria sunt Exempti, queritur hic primò, utrum ejusmodi executio per viam arresti & adjudicationis urgetur possit ordinaria autoritate adversus Exemptum.*

Deinde

Deinde an si Ex emptus autoritate ordinaria creditori sui creditoris solvat, post iterato ad solutionem à suo creditore compelli.

¹ Quoad primam questionem respondeatur, exemptos non potuisse autoritate ordinaria arrestari, & consequenter ad solutionem compelli non posse.

² Ratio prima. Quia Exempti & forenses procedunt à paritate rationis, ut alii in loco offendimus, lib. 2. de Jurisdict. Ord. in Exempt. quest. 19. nn. 4. proinde sicut forenses non possunt secundum Juris dispositionem ab alieno judice extra eorum domicilium arrestari, Peckius de Jure Sistendum cap. 4. nn. 4. Lanfranc. Rep. cap. quoniam contra verb. recusationes num. 15. de probat. l. 2. sed & si dubitetur ubi glo & Barth. & baref. absens & proinde ff. de Judicis. ita neque exempti; & equiparatorum enim tamen est Juris dispositio, p[ro]p[ter]e loco ab equiparatis.

³ Ratio secunda. Quia arresta nihil aliud sunt quam obliquæ citationes, quæ relaxantur resolvunturque per comparitionem arrestati in simplicem citationem infra decessor. §. fin. ff. qui sat id cogantur, Everardi conf. 102. Wameſius cap. minime m[od]estus. & 3. de appellat. proinde sicuti exempti in ius vocati non possunt coram ordinario neque arrestari, ita que si arrestentur, habent ius revocandi dominum, Wameſius nn. 2. & 3. hoc est declinandi jurisdictionem ordinariam, quia exemptos non possunt protogare, alibi fuse ostendimus lib. 2. d. Jurisdict. ord. in exempt. quest. 7.

⁴ Ratio tercia. Quia arrestum est citatio ad expurgandam, nam Exemptus quid alteri debet, est actus jurisdictionis, quam ordinarius non magis exercere potest in exemptos, quam in extraneos. Minſing. lib. 6. obf. 7. vers. 2. Innocent. cap. 2. nn. 3. dedication. Exempti enim non consentent esse de Diocesi, Fel. & DD. cap. q[uo]d que de offic. ord.

⁵ sicut nec extranei de territorio, Caldens conf. 14. de foro compet. Angel. conf. 230. præfa in locis loco à proportione glo. in cap. verb. n[on]nqua ergo & cap. autoritate verb. non Exempti de privilegiis in 6. in quos proinde ordinarius jurisdictionem excere non potest, Peckius & Lanfrancus supra citati. Neque refert, quod generali confutudine inoleverit, extraneos eo in loco in quo reperiuntur, posse arrestari, Zafius §. si globo nn. 9. inff. de actionib. Rebuff. ad ord. Reg. tu. de litteris obligat. §. 6. glo. 3. num. 4. & seqq. § in l. adiutoria de verb. signif. Marcus dec. 396. par. 1. Gaill. lib. 2. obf. 44. nn. 10. M[ar]dinanus de processibus Imperii lib. 1. cap. 47. art. 3.

⁷ Quia licet confuetudo introducta in uno, ex parificatis extendi soleat ad aliud, Rochus de Carte trahit de confuetudine nn. 326. Barth. & DD. i. si quis seru[us] per傷eris C. de furtis t. non tantum ff. de seruo corruptio. Non tamen haec extraneos arrestandi confuetudo extendi potest ad Exemptos. Tum quod confuetudo contra ius est stricti iuri & extendi nequit, sed ad unguem & exanomum est intra suos limites servanda, Rochus ibidem num. 321. Abb. cap. 2. de consuet. Tum quod jurisdictione in Exemptos immediate Papa subjectos est Papae reservata, ut copiosè alio inponit.

tractatu ostendit, de Jurisdictione ord. in exemptis lib. 2. quæst. 5. nro. 10. & seqq. Bald. & D.D. cap. imperiale §. præterea de prohib. feudi alienat. & proinde in præscriptibilis, nisi præposita Papæ scientia aut cuius temporis omnem hominum memoriam exceedens, felius cap. cum nobis nro. 2. de prescript. Rochus de Curte de consuetudine nro. 354 glo. cap. & D.D. cap. penult. de filio presbitero: Barb. l. Publicanus §. velligibus ff. de Publanius. Tum quod clausula irritans quea inferi solet privilegiis Pontificis, habet, ut inquit Navar. in commentariis de fpoliis Clericorum §. 14. nro. 12. oculos ante rem, sicut penetrabilior omni gladio ancipiti efficiunt & destinans ea orania, que illi opponuntur, de cuius quidem clausula energia scripterunt plena manu Gabrie- lius, com. concil. lib. 6. de clausulis concl. 6. Hieronimus Gonzales de mensibus & alterna- tiva Episcoporum, Hugo Celsus tract. de clausulis, & alii non pauci,

QUÆSTIO XXXII.

Num debitor ab ordinatio Jurisdictione Exemptus, qui eadem ordinatio auctoritate alteri solvit, possit a suo creditore ad iterandam solutionem compelli.

SUMMARIUM.

1. Jussu iudicis non habentis jurisdictionem non excusat.
2. Ordinario excenti jurisdictionem in Exemptos, non paretur.
3. Solvens alteri auctoritate ejus qui iudex non est competens, non liberatur & n. 4.
4. Arrestum quod nullum est, non impedit solutionem.
5. Solvens mandato iudicis liberatur.
6. Metu censurarum solvens liberatur.
7. Arresti nulli violatio est punibilis.
8. Solvens creditoris creditoris liberatur.

Succedit appendix hæc & parergo proposita quæstio, in qua videtur responde- dum compelli posse. Quia ordinarius jurisdictionem non habet in Exemptis, tot. in. de privileg. in decretal. & in 6. Jussus autem judicis jurisdictionem non habentis debitorem alteri quam suu vero creditori, solventem non liberat, glo. 1. non videatur §. qui iussu, ff. de Reg. Iur. cap. quod quis ubi glo. cap. ea que ubi D.D. de Reg. Jur. in 6. cap. factum eod. itt. l. in rato. C. de solut.

Deinde ordinarius jurisdictionem exercendo in exemptis, limites sua potesta- sis egreditur, quo casu ei obediendum non est, Dec. conf. 72. nro. 2. conf. 319. num. II. Mensch. de arb. iud. casu 35. nn. 28. Innoc. cap. ad aures de temp. ordina. Abb. cap. si quando

Z 2